

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 264

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 aprilie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 158 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 190 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	3–5
Decizia nr. 192 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996	5–6
Decizia nr. 197 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare	6–8
Decizia nr. 198 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil	8–9
Decizia nr. 203 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, precum și a celor ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996	10–12
Decizia nr. 213 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
74. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind modalitățile tehnice de identificare, transmitere și solicitare a actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, utilizate în unitățile Ministerului Administrației și Internelor.....	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 158**

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Magdalena-Veronica Tara în Dosarul nr. 13.770/301/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal este prezent mandatarul autoarei excepției, domnul Constantin-Gheorghe Tara, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autoarea excepției, prin mandatar, a depus la dosar note scrise, împreună cu un set de fotografii, pentru a fi avute în vedere la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul mandatarului autoarei excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, cu referire și la documentele depuse la dosar.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.770/301/CV/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Magdalena-Veronica Tara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că utilizarea noțiunii „poate” în cuprinsul textului de lege criticat conferă acestuia un caracter dispozitiv, lăsând la aprecierea agentului rutier dispunerea ridicării sau neridicării unor vehicule aflate în aceeași situație, respectiv staționate neregulamentar și care constituie un obstacol pentru circulația publică, ceea ce creează un regim arbitrar, discriminatoriu, față de conducătorii acestor vehicule, „încălându-se principiul egalității de tratament al vehiculelor și al conducătorilor auto aflați în aceeași situație”. Se mai susține că prevederile ce fac obiectul excepției „creează un regim discriminatoriu între vehiculele care sunt staționate neregulamentar și care constituie un obstacol pentru circulația publică și vehiculele care sunt

staționate neregulamentar pe trotuare și care, de asemenea, constituie un obstacol pentru circulația publică, deoarece textul de lege nu prevede măsura ridicării acestor vehicule”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității în drepturi.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007.

Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 64 alin. (1): *„Poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrațiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi și ale art. 20, cu raportare la art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textul de lege criticat reglementează o măsură tehnic-administrativă menită să asigure desfășurarea circulației pe drumurile publice în condiții de siguranță, prin îndepărtarea de pe spațiul rezervat circulației rutiere a autovehiculelor staționate în acea zonă în pofida regulilor stabilite prin lege privind oprirea și staționarea acestora. Instituirea posibilității, iar nu a obligației agentului poliției rutiere de a aplica această măsură, nu conferă normei criticate un caracter discriminatoriu, luarea măsurii în cauză implicând în mod necesar o apreciere cu privire la circumstanțele reale ale

faptei constând în staționarea neregulamentară pe partea carosabilă.

Cât privește aspectele referitoare la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate de către agenții Poliției rutiere, acestea nu intră în competența de soluționare a Curții

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, cărora persoana nemulțumită li se poate adresa pe calea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție prin care s-a dispus aplicarea măsurii reglementate de aceste dispoziții.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Magdalena-Veronica Tara în Dosarul nr. 13.770/301/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190
din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1¹ alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1¹ alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Constantin Olteanu și Victoria Olteanu în Dosarul nr. 17.057.01/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă personal Constantin Olteanu, autor al excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens, arată că aspectele invocate în susținerea excepției privesc, în realitate, probleme de interpretare și aplicare a legii, care excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 17.057.01/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1¹ alin. (1) și (4) din Legea nr. 229/2008 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”**. Excepția a fost ridicată de Constantin Olteanu și Victoria Olteanu într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat încalcă normele

constituționale invocate, întrucât instituie o situație discriminatorie, dat fiind că art. 1¹ alin. (3) din Legea nr. 229/2008 face referire la apartamente situate în construcții tip „bloc”, fiind excluse, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, apartamentele situate în imobile tip „vilă”, neexistând practic nicio diferență care să motiveze această încadrare. Astfel, aceștia arată că locuiesc din anul 1977, în baza unui contract de închiriere, într-un apartament situat într-un imobil tip „vilă”, care se încadrează în situația imobilelor naționalizate cu titlu, conform Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.

Întrucât, prin Hotărârea Guvernului nr. 39/1996 privind reglementarea situației juridice a unor imobile trecute nelegal în administrarea Consiliului Local al Municipiului București, imobilul a fost scos de sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului și trecut în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, autorii excepției se află în imposibilitatea de a-l cumpăra. Aceștia consideră că se găsesc într-o situație discriminatorie, prin încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție, deoarece apartamentul în care locuiesc se încadrează într-un imobil cu mai multe apartamente, cu locatari diferiți, imobil denumit „vilă”, dar în art. 1¹ alin. (1) din Legea nr. 229/2008 este stipulată sintagma „bloc de locuințe”, iar în alin. (4) al aceluiași articol se arată că dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică și imobilelor tip „vilă”, astfel încât nu pot opta pentru cumpărarea acestui apartament.

Judecătoria Sectorului 1 București și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată. În acest sens, arată că excluderea imobilelor tip „vilă” de la aplicarea dispozițiilor care reglementează transferul imobilelor compuse din apartamentele situate în blocuri de locuințe, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, către Primăria Generală a Municipiului București conduce la imposibilitatea chiriașilor apartamentelor situate în imobile tip „vilă” de a cumpăra apartamentele respective, în condițiile reglementate de Legea nr. 112/1995, ceea ce creează o situație defavorabilă în raport cu chiriașii apartamentelor situate în blocuri de locuințe, fără a exista o justificare întemeiată pentru aceasta.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că prevederile legale criticate, stabilind schimbarea titularului dreptului de administrare asupra unor bunuri aflate în proprietatea privată a statului, reprezintă opțiunea legiuitorului, fără a aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulat de autorii acesteia și astfel cum a fost stabilit prin

încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 1¹ alin. (1) și (4) din Legea nr. 229/2008 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 1¹ alin. (1) și (4) a fost introdus în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 28/2007 prin art. I pct. 3 din Legea nr. 229/2008.

Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate asupra căruia Curtea urmează a se pronunța îl constituie prevederile art. 1¹ alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, prevederi introduse prin Legea nr. 229/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 5 noiembrie 2008.

Textul de lege criticat prevede că:

— Art. 1¹: „(1) *Imobilele compuse din apartamentele situate în blocuri de locuințe, pentru care există o formă legală de folosință la data de 30 septembrie 2008, precum și terenul aferent acestora, proprietate privată a statului, aflate în administrarea R.A. — A.P.P.S., trec în proprietatea privată a statului și în administrarea Primăriei Generale a Municipiului București. [...]*
(4) *Dispozițiile alin. (1)—(3) nu se aplică imobilelor tip vilă, locuințelor de serviciu și nici celor descrise la art. II alin. (2) lit. c)—e.)*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că atât în jurisprudența sa, cât și în practica Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că „principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, consacrat de art. 16 alin. (1), ce se corelează cu prevederile cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu înseamnă că reglementarea trebuie să fie uniformă, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit, justificat în mod obiectiv și rațional”.

În speța de față, examinând înscrisurile depuse la dosar, Curtea constată că imobilul — tip vilă — în care se află apartamentul autorilor excepției a fost trecut în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prin Hotărârea Guvernului nr. 39/1996 privind reglementarea situației juridice a unor imobile trecute nelegal în administrarea Consiliului Local al Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 14 februarie 1996. În această hotărâre se precizează că, ținând seama de faptul că unele imobile, proprietate publică a statului, au fost preluate nelegal de către Consiliul Local al Municipiului București — în baza unor decizii administrative emise de organe necompetente material — și având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 112/1995, aceste imobile, împreună cu anexele și terenurile aferente, trec în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” de sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului.

Pe de altă parte, Curtea observă că temeiul legal al acțiunii în baza căruia autorii excepției de neconstituționalitate au solicitat „obligarea Primăriei Municipiului București, a Consiliului General al Primăriei Municipiului București și a Administrației Fondului Imobiliar” să preia imobilul în litigiu din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și să procedeze la înstrăinarea, în baza unui contract de vânzare-cumpărare, a imobilului în litigiu către titularii contractului de închiriere este art. 10 alin. (2) din Legea nr. 112/1995, care prevede că „Sunt, de asemenea, exceptate

de la vânzare locuințele care au avut destinația de case de oaspeți, de protocol, precum și cele folosite ca reședințe pentru foștii și actualii demnitari”.

Curtea constată că nu poate fi primită critica de neconstituționalitate formulată, întrucât motivele invocate de autorii excepției privesc, de fapt, aspecte ce țin de modul de aplicare și interpretare a reglementărilor incidente în cauză de către instanțele judecătorești, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1¹ alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 28/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol, proprietate publică a statului, și pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, excepție ridicată de Constantin Olteanu și Victoria Olteanu în Dosarul nr. 17.057.01/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Remus Boldijar în Dosarul nr. 7.172/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.172/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996**, excepție ridicată de Remus Boldijar într-o cauză civilă având ca obiect evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reglementarea criticată este neconstituțională, deoarece permite evacuarea unei persoane care are în îngrijire un copil minor, fapt ce afectează dreptul de a avea o familie și de a locui împreună cu aceasta. Arată că astfel este lipsit de mijloacele de a acorda copilului său cele mai bune șanse de a reuși în viață, din cauza lipsei unei locuințe.

Judecătoria Brașov consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, potrivit căroră: „*Evacuarea chiriașului se face numai pe baza unei hotărâri judecătorești irevocabile.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1) privind viața intimă, familială și privată, art. 27 alin. (1) privind inviolabilitatea domiciliului, art. 29 alin. (6) referitoare la libertatea conștiinței și ale art. 48 alin. (1) privind familia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului sunt neîntemeiate.

Astfel, prin Decizia nr. 310/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 7 aprilie 2009, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, „în cazul în care părțile nu convin asupra reînnoirii

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Remus Boldijar în Dosarul nr. 7.172/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 197

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

contractului de închiriere, chiriașul este obligat să părăsească locuința la expirarea termenului contractual. Astfel, dacă pentru contractele în cauză nu a operat prorogarea legală (astfel cum s-a întâmplat în cazul contractelor de închiriere prelungite de drept conform Legii nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative), la expirarea termenului prevăzut în contract încetează dreptul de folosință al chiriașului, instanța urmând să dispună evacuarea lui. Reînnoirea contractului de închiriere putea interveni însă numai prin convenția părților, înțelegerea lor în acest sens putând fi expresă sau tacită, aceasta din urmă rezultând din folosința locuinței de către chiriaș, dacă locatorul nu s-a opus continuării raporturilor de locațiune prin anunțarea concediului înainte de expirarea termenului contractual sau dacă relocațiunea tacită nu a fost exclusă printr-o clauză expresă din contractul inițial. Prin urmare, conform prevederilor criticate, după expirarea termenului contractual, locatorul are dreptul să pună capăt raporturilor de închiriere oricând și necondiționat, cerând evacuarea chiriașului”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Maria Hajas în Dosarul nr. 4.118/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.118/55/2009, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare**, excepție ridicată de Maria Hajas într-o cauză civilă având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate împiedică reconstituirea dreptului de proprietate prin crearea unui tratament juridic privilegiat în favoarea unor categorii de instituții, în detrimentul altor persoane. De asemenea, consideră că prevederile art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 aduc atingere principiului neretroactivității legii civile, în măsura în care se aplică inclusiv cererilor de reconstituire validate prin hotărâri ale comisiilor de fond funciar, adoptate anterior intrării în vigoare a legii. Apreciază că o astfel de intervenție legislativă adoptată în cursul procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate și nefinalizată aduce atingere art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aspect reținut de Curtea Europeană în Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Zielinski, Pradal, Gonzales și alții împotriva Franței*.

Tribunalul Arad — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale și convenționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că reglementarea criticată este constituțională, fiind conformă cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, și cele ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a

sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991: *„Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și a animalelor de rasă, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultură și a centrelor sale teritoriale aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Ministerului Agriculturii și Alimentației, va delimita suprafețele de teren strict necesare cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și animalelor de rasă și pe cele destinate producției, din administrarea institutelor și stațiunilor de cercetare și producție agricolă.”;*

— Art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009:

„Terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public sunt inalienabile, insesizabile, imprescriptibile și nu pot fi scoase din proprietatea publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege, exceptând terenurile prevăzute la art. 6 alin. (3).”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile și celor ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi. Totodată, este invocată și înfrângerea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu pot fi primite susținerile autorului acesteia referitoare la faptul că terenurile aflate în perimetrul instituțiilor enumerate la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 și în Legea nr. 45/2009 nu se retrocedează și rămân în administrarea acestor instituții. Autorul consideră că păstrarea acestor terenuri, pentru care s-a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, în administrarea unor instituții specializate ar fi acceptabilă numai după ce vor fi soluționate toate cererile de reconstituire, nicidecum de a se înlătura *ab initio* retrocedarea lor.

Curtea constată că, așa cum reiese din actele dosarului, suprafața de teren asupra căreia se solicită reconstituirea dreptului de proprietate se află în proprietatea publică a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, respectiv în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Bovinelor Arad.

Potrivit art. 10 alin. (8) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente se face în perimetrul unităților de cercetare-dezvoltare pe terenuri agricole care nu sunt indispensabile cercetării.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 45/2009, terenurile aparținând foștilor proprietari, dar indispensabile activității de cercetare-dezvoltare-inovare, colecțiile de material biologic, loturi demonstrative, suprafețe destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testări tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantații cu rol în ameliorare, parcele amenajate special pentru experimentări multianuale rămân în administrarea unităților de profil. Reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte

amplasamente dacă există teren la nivelul comisiilor locale sau persoanele îndreptățite sunt despăgubite prin echivalent, potrivit legilor fondului funciar.

În acest context, Curtea constată că textele de lege care reglementează regimul juridic al acestor terenuri dispun pentru

viitor, fiind conforme cu principiile neretroactivității legii civile și egalității în drepturi, dat fiind că aceste prevederi legale nu creează privilegii sau discriminări și nici inegalități în fața legii și a autorităților publice, ci se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Maria Hajas în Dosarul nr. 4.118/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 198

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Altius Pro” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.730/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.730/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și**

art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Altius Pro” — S.R.L. într-o cauză civilă având ca obiect reziliere contract — pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 969 din Codul civil permit ca persoanele private să stabilească convenții care să aibă putere de lege, fiind înfrântă astfel voința legiuitorului și aducându-se atingere dreptului de legiferare al Parlamentului.

De asemenea, consideră că prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil sunt neconstituționale și aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, deoarece instituie premisa încetării unilaterale a unui contract de către una dintre părți, cealaltă parte contractantă având o poziție inferioară, creând astfel o situație discriminatorie. Cu atât mai mult, arată că, pe lângă posibilitatea unei părți de a solicita încetarea unui contract fără voința celeilalte părți, aceasta are posibilitatea de a împovăra cealaltă parte prin obligarea la plata de prestații suplimentare, daune-interese, care excedează înțelegerii lor.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 311/2009 și nr. 604/2009, respectiv deciziile nr. 1.347/2008 și nr. 24/2009.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, care au următorul conținut:

— Art. 969: „*Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.*

Ele se pot revoca prin consimțământul mutual sau din cauze autorizate de lege.”;

— Art. 1020: „*Condiția rezolutorie este subînțeleasă totdeauna în contractele sinalagmatiche, în caz când una din părți nu îndeplinește angajamentul său.*”;

— Art. 1021: „*Într-acest caz, contractul nu este desființat de drept. Partea în privința căreia angajamentul nu s-a executat are alegerea sau să silească pe cealaltă a executa convenția, când este posibil, sau să-i ceară desființarea, cu daune de interes. Desființarea trebuie să se ceară înaintea justiției, care, după circumstanțe, poate acorda un termen părții acționate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi și celor ale art. 61 alin. (1) potrivit cărora „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu motivări similare.

Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 969 din Codul civil, prin Decizia nr. 1.347/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, și Decizia nr. 1.111/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 30 noiembrie 2010, Curtea a statuat că acest text de lege „consacră principii importante ale dreptului

civil român — principiul forței obligatorii a convențiilor civile «*pacta sunt servanda*», principiul libertății contractuale, principiul relativității efectelor convențiilor și principiul irevocabilității actului juridic civil”.

Analizând motivele de neconstituționalitate invocate de autor, Curtea a constatat că „încheierea unei convenții fiind guvernată de principiul libertății contractuale, părțile pot să determine, prin voința lor, clauzele contractuale și efectele pe care acestea urmează să le producă, conform unei cauze morale și licite. Convenția astfel încheiată se impune părților întocmai ca legea, având caracter obligatoriu, iar nu facultativ”.

Cu privire la prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, Curtea a constatat că textele de lege criticate reglementează două forme de sancționare a neexecutării obligației de către o parte contractuală, și anume rezoluțiunea sau rezilierea contractului, după cum contractul este cu executare *uno actu* sau contract cu executare succesivă.

În acest context, Curtea constată că nu pot fi primite criticile autorului excepției privind neconstituționalitatea prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, deoarece, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 24 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, „pentru neexecutarea culpabilă a unor obligații contractuale, se recunoaște părții care și-a executat sau este gata să-și execute obligațiile posibilitatea de a alege între executarea silită și încetarea contractului prin rezoluțiune, respectiv reziliere, în cazul când cealaltă parte nu-și execută obligațiile sale contractuale, legiuitorul realizând astfel un echilibru între principiul forței obligatorii a contractului și principiul executării în natură și cu bună-credință a obligațiilor asumate.

Garanția acestui echilibru este dată tocmai de competența instanței judecătorești, reglementată prin teza ultimă a art. 1021 din Codul civil, de a aprecia asupra posibilității părții creditoare de a cere rezoluțiunea sau rezilierea, acordând un termen de grație, în situațiile în care apreciază că este posibilă executarea în natură a obligațiilor debitorului sau de a respinge acțiunea când debitorul și-a executat obligațiile în cursul procesului”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Altius Pro” — S.R.L. în Dosarul nr. 8.730/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203
din 10 februarie 2011referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021
din Codul civil, precum și a celor ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, precum și a celor ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 418/257/2010 al Judecătoria Mediaș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 24/2009 și nr. 311/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 418/257/2010, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, precum și a celor ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996**, excepție ridicată de Cornelia Lupu într-o cauză civilă având ca obiect reziliere contract, evacuare și pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 969 din Codul civil permit ca persoane private să stabilească convenții care să aibă putere de lege, fiind înfrântă astfel voința legiuitorului și aducându-se atingere dreptului de legiferare al Parlamentului. De asemenea, consideră că prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil sunt neconstituționale, deoarece orice transfer de proprietate determinat de o altă cauză decât voința părților sau executarea silită reprezintă o încălcare a principiului garantării dreptului de proprietate. În ceea ce privește prevederile art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, acestea sunt considerate a fi neconstituționale, prin excluderea garanției păstrării calității de chiriaș și pentru viitor, în aceeași locuință și în lipsa garantării de către stat a asigurării unei alte locuințe corespunzătoare. Prin aceasta se creează un tratament discriminator în raport cu alți chiriași, protejați de acte normative anterioare, precum Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat sau Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, prin care aceștia au achiziționat locuințele la prețuri rezonabile. De asemenea, susține că prin

condiționarea, de către lege, a păstrării dreptului locativ de îndeplinirea anumitor condiții, cum sunt cele instituite prin Legea nr. 114/1996, se încalcă libertatea contractuală și principiul consensualismului.

Judecătoria Mediaș consideră excepția de neconstituționalitate a prevederilor din Codul civil, ca fiind inadmisibilă, iar în ceea ce privește textele din Legea nr. 114/1996, ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, precum și cele ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 969 din Codul civil: „*Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.*”

Ele se pot revoca prin consimțământul mutual sau din cauze autorizate de lege.”;

— Art. 1020 din Codul civil: „*Condiția rezolutorie este subînțeleasă totdeauna în contractele sinalagmatice, în caz când una din părți nu îndeplinește angajamentul său.”;*

— Art. 1021 din Codul civil: „*Într-acest caz, contractul nu este desființat de drept. Partea în privința căreia angajamentul nu s-a executat are alegerea sau să silească pe cealaltă a executa convenția, când este posibil, sau să-i ceară desființarea, cu daune de interese. Desființarea trebuie să se ceară înaintea justiției, care, după circumstanțe, poate acorda un termen părții acționate.”;*

— Art. 24 din Legea locuinței nr. 114/1996:

„*Rezilierea contractului de închiriere înainte de termenul stabilit se face în următoarele condiții:*

a) *la cererea chiriașului, cu condiția notificării prealabile într-un termen de minimum 60 de zile;*

b) *la cererea proprietarului, atunci când:*

— *chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutiv;*

— *chiriașul a pricinuit însemnate stricăciuni locuinței, clădirii în care este situată aceasta, instalațiilor, precum și oricăror alte*

bunuri aferente lor, sau dacă înstrăinează fără drept părți ale acestora;

— chiriașul are un comportament care face imposibilă conviețuirea sau împiedică folosirea normală a locuinței;

— chiriașul nu a respectat clauzele contractuale;

c) la cererea asociației de proprietari, atunci când chiriașul nu și-a achitat obligațiile ce-i revin din cheltuielile comune pe o perioadă de 3 luni, dacă au fost stabilite, prin contractul de închiriere, în sarcina chiriașului.”;

— Art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996:

„Evacuarea chiriașului se face numai pe baza unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Chiriașul este obligat la plata chiriei prevăzute în contractul de închiriere, până la data executării efective a hotărârii de evacuare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 51 alin. (4) referitoare la dreptul de petiționare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 61 alin. (1) potrivit căroră „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”, art. 120 alin. (1) referitoare la principii de bază (Administrația publică locală), art. 124 privind înfiptuirea justiției și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și având motivări similare.

Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 969 din Codul civil, prin Decizia nr. 1.347/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, și Decizia nr. 1.111/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 30 noiembrie 2010, Curtea a statuat că acest text de lege „consacră principii importante ale dreptului civil român — principiul forței obligatorii a convențiilor civile «*pacta sunt servanda*», principiul libertății contractuale, principiul relativității efectelor convențiilor și principiul irevocabilității actului juridic civil”.

Analizând motivele de neconstituționalitate invocate de autor, Curtea a constatat că încheierea unei convenții, fiind guvernată de principiul libertății contractuale, părțile pot să determine, prin voința lor, clauzele contractuale și efectele pe care acestea urmează să le producă, conform unei cauze morale și licite. Convenția astfel încheiată se impune părților întocmai ca legea, având caracter obligatoriu, iar nu facultativ.

Cu privire la prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, Curtea a constatat că textele de lege criticate reglementează două forme de sancționare a neexecutării obligației de către o parte contractuală, și anume rezoluțiunea sau rezilierea contractului, după cum contractul este cu executare *uno actu* sau contract cu executare succesivă.

În acest context, Curtea constată că nu pot fi primite criticile autorului excepției privind neconstituționalitatea prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, deoarece, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 24 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, „pentru neexecutarea culpabilă a unor obligații contractuale, se recunoaște părții care și-a executat sau este gata să-și execute obligațiile posibilitatea de a alege între

executarea silită și încetarea contractului prin rezoluțiune, respectiv reziliere, în cazul când cealaltă parte nu-și execută obligațiile sale contractuale, legiuitorul realizând astfel un echilibru între principiul forței obligatorii a contractului și principiul executării în natură și cu bună-credință a obligațiilor asumate. Garanția acestui echilibru este dată tocmai de competența instanței judecătorești, reglementată prin teza ultimă a art. 1021 din Codul civil, de a aprecia asupra posibilității părții creditoare de a cere rezoluțiunea sau rezilierea, acordând un termen de grație, în situațiile în care apreciază că este posibilă executarea în natură a obligațiilor debitorului sau de a respinge acțiunea când debitorul și-a executat obligațiile în cursul procesului”.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate a textelor de lege din Legea locuinței nr. 114/1996, Curtea constată că susținerile autorului sunt neîntemeiate, invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată neavând relevanță în prezenta cauză. Astfel, în jurisprudența sa, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Cauza *Fernandez-Molina Gonzales ș.a. contra Spaniei* din 18 octombrie 2002), Curtea a statuat că dispozițiile privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai titularilor dreptului de proprietate; or, în prezenta cauză, autorul excepției nu are calitate de proprietar, ci de chiriaș.

În ceea ce privește susținerea că „prin excluderea garanției păstrării calității de chiriaș și pentru viitor, în aceeași locuință” și „în lipsa garantării de către stat a asigurării unei alte locuințe corespunzătoare” se creează un tratament discriminator în raport cu alți chiriași, protejați de acte normative anterioare, prin care aceștia au achiziționat locuințele la prețuri rezonabile, prin Decizia nr. 1.059/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 august 2009, Curtea a reținut că, potrivit art. 23 din Legea nr. 114/1996, în cazul în care părțile nu convin asupra reînnoirii contractului de închiriere, chiriașul este obligat să părăsească locuința la expirarea termenului contractual.

Astfel, dacă pentru contractele în cauză nu a operat prorogarea legală (astfel cum s-a întâmplat în cazul contractelor de închiriere prelungite de drept conform Legii nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative), la expirarea termenului prevăzut în contract încetează dreptul de folosință al chiriașului, instanța urmând să dispună evacuarea lui. Curtea a constatat că acest aspect nu este de natură să genereze obligația statului de a asigura o locuință chiriașului evacuat la expirarea termenului contractual, cu atât mai mult cu cât statul este terț față de raportul contractual intervenit între chiriaș și locator.

Potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În speță, nu se poate susține o egalitate de situații în care se află chiriașii unor locuințe construite din fondurile statului sau ale unităților economice ori bugetare de stat, asupra cărora acesta din urmă poate dispune prelungirea contractelor de închiriere sau vânzarea locuințelor către locatari, pe de o parte, și chiriașii altor categorii de locuințe, cărora le este opozabil regimul juridic reglementat de Legea locuinței nr. 114/1996.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 969, art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, precum și a celor ale art. 24 și art. 25 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 418/257/2010 al Judecătoria Mediaș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, excepție ridicată de Dan Grigore în Dosarul nr. 40.024/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care arată că aspectele invocate de autorul acesteia nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci tind spre modificarea textului de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 40.024/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială,**

excepție ridicată de Dan Grigore într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate nu permit valorificarea unui drept fundamental, și anume protecția proprietății industriale, reprezentând unul dintre aspectele importante ale dreptului de proprietate. Astfel, apreciază că prevederea criticată nu instituie proceduri și garanții adecvate care să recunoască, să garanteze și să protejeze dreptul de proprietate industrială în toate componentele sale, în special cele patrimoniale. Arată că o reglementare echitabilă trebuia să instituie despăgubiri și pentru invențiile născute sau exploatate anterior anului 1990, dar brevetate ulterior.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 sunt constituționale. În acest sens, arată că reglementarea criticată privește persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. De fapt, se arată că autorul excepției dorește ca beneficiul reparației să fie acordat și pentru invențiile ale căror drepturi s-au născut în temeiul unor reglementări anterioare, și anume Legea nr. 62/1974 privind invențiile și inovațiile brevetate anterior, aspect ce excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 20 iulie 2005, prevederi care au fost introduse prin art. I pct. 1 din Legea nr. 214/2008 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 28 octombrie 2008.

Textul de lege criticat prevede că:

— Art. 4: „*Au calitatea de a cere aplicarea măsurilor, procedurilor și repararea daunelor următoarele persoane:[...]*

c) persoanele titulare ale unui drept de proprietate industrială protejat printr-un brevet de invenție acordat de statul român și succesorii lor în drept, deținut în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cărora le-au fost încălcate drepturile patrimoniale conferite de brevet prin exploatarea invenției în mod abuziv, fără consimțământul titularului sau prin orice fapte de încălcare a drepturilor acestuia.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale, art. 21 privind accesul liber la justiție, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 44 alin. (1) referitoare la protecția proprietății private și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 a

fost emisă în scopul combaterii fenomenului de contrafacere a obiectelor de proprietate industrială și în interesul titularilor drepturilor de proprietate industrială, și pentru respectarea art. 53 din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, referitor la aplicabilitatea actelor instituțiilor Uniunii Europene.

Din cuprinsul Legii nr. 214/2005, de completare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2005, Curtea reține că la determinarea perioadei înăuntrul căreia un brevet, dintre cele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 trebuia să fie exploatat, nu se va ține seama de perioada dintre instaurarea regimului comunist în România și intrarea în vigoare a prezentei legi, perioadă care va fi considerată ca o prelungire în mod automat a termenului de revindicare a drepturilor decurgând din brevetul de invenție.

Mai mult, Curtea observă că Legea nr. 214/2005 prevede că „În raporturile juridice privind persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005, cu modificările ulterioare, care nu au putut să introducă sau să continue o acțiune juridică ori să îndeplinească formalitățile necesare pentru valorificarea drepturilor lor ca urmare a măsurilor și a legislației restrictive impuse de regimul comunist instaurat în România după 6 martie 1945, toate termenele de prescripție sau de limitare a dreptului de a introduce ori de a continua o acțiune juridică sau de a lua măsuri de conservare vor fi considerate ca fiind suspendate, indiferent dacă aceste termene au început să curgă înainte sau după data de 6 martie 1945. Aceste termene vor reîncepe să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Totodată, Curtea reține că în art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005, articol introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 214/2005, se prevede că acțiunile în justiție formulate de persoanele prevăzute la art. 4 lit. c) sunt scutite de la plata taxelor de timbru.

De altfel, din argumentarea excepției, Curtea constată că, de fapt, autorul acesteia este nemulțumit de modalitatea de reglementare a drepturilor izvorâte din brevetul asupra căruia pretinde drepturi, respectiv pentru neacordarea beneficiului reparației și pentru invențiile născute sau exploatare anterior anului 1990, dar brevetate ulterior. Curtea apreciază însă că această împrejurare ține de aplicarea și interpretarea legii de către instanță, aspect ce excedează controlului de constituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2005 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate industrială, excepție ridicată de Dan Grigore în Dosarul nr. 40.024/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind modalitățile tehnice de identificare, transmitere și solicitare a actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, utilizate în unitățile Ministerului Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește modalitățile tehnice de identificare, transmitere și solicitare a actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, utilizate în unitățile Ministerului Administrației și Internelor, în termenul stabilit la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, a activității de revizuire a pensiilor militare de stat, pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, recalculate conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Art. 2. — (1) În vederea desfășurării procesului de identificare a actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, Casa de pensii sectorială a Ministerului Administrației și Internelor, denumită în continuare *Casa de pensii sectorială*, întocmește, pe baza înregistrărilor proprii, în format electronic, în termen de 3 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, un fișier cuprinzând datele cu caracter personal privind beneficiarii pensiilor aflate în plată, recalculate conform Legii nr. 119/2010.

(2) Fișierul prevăzut la alin. (1) conține, în situația în care acestea se regăsesc în evidența Casei de pensii sectoriale, informații pentru identificarea actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, respectiv următoarele date cu caracter personal ale pensionarilor:

- numele și prenumele;
- codul numeric personal;
- adresa actuală de domiciliu;
- data privind trecerea în rezervă sau direct în retragere ori

încetarea raporturilor de serviciu;

- informații privind arma în care au activat înainte de pensionare.

(3) În fișierul prevăzut la alin. (1) vor fi marcați distinct de către Casa de pensii sectorială beneficiarii de pensii pentru care au fost depuse și procesate actele doveditoare ale veniturilor realizate lunar.

(4) Fișierul prevăzut la alin. (1) va cuprinde și informațiile deținute privind beneficiarii pensiilor de urmaș, respectiv:

- numele și prenumele urmașului și ale titularului susținător;
- codul numeric personal al urmașului;
- adresa actuală de domiciliu a urmașului;
- gradul militar al titularului susținător;
- data decesului titularului susținător;
- informații privind arma în care a activat înainte de pensionare/deces titularul susținător.

(5) Fișierul prevăzut la alin. (1) se comunică Direcției generale management resurse umane din cadrul ministerului, iar în cazul în care există informații potrivit cărora beneficiarii

pensiilor au trecut în rezervă sau direct în retragere ori au încetat raporturile de serviciu din unități ale altor instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, Casa de pensii sectorială va transmite aceste informații instituțiilor respective în vederea identificării actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor.

(6) În termen de două zile de la primirea fișierului prevăzut la alin. (1), Direcția generală management resurse umane, prin sistemul informatic și de comunicații propriu, pune la dispoziția inspectoratelor generale/similare și inspectoratelor/unităților teritoriale situația nominală a beneficiarilor pensiilor aflate în plată la Casa de pensii sectorială, în vederea identificării, din oficiu, a persoanelor ale căror pensii se revizuiesc și ale căror dosare personale se regăsesc în arhiva proprie.

Art. 3. — (1) Direcția generală management resurse umane, inspectoratele generale/similare și inspectoratele/unitățile teritoriale procedează la consultarea fișierului prevăzut la art. 2 alin. (1) și revendică/marchează, în termen de 10 zile de la data punerii la dispoziție a situației prevăzute la art. 2 alin. (6), beneficiarii de pensii ale căror dosare personale se află în arhiva proprie.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru structurile centrale ale inspectoratelor generale și Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, termenul de consultare/revendicare este de 20 de zile de la data punerii la dispoziție a situației prevăzute la art. 2 alin. (6).

(3) În cazul unităților desființate, revendicarea/marcarea beneficiarilor pensiilor se efectuează de către Direcția generală management resurse umane pentru unitățile care au făcut parte din aparatul central și care nu au avut structuri de resurse umane, respectiv de către structurile centrale de resurse umane din cadrul inspectoratelor generale/similare.

Art. 4. — (1) În termen de 3 zile de la data finalizării activității de revendicare/marcare, Direcția generală management resurse umane transmite în format electronic la Casa de pensii sectorială fișierul prevăzut la art. 2 alin. (1), completat cu informații privind unitățile din cadrul Ministerului Administrației și Internelor care au revendicat/marcat beneficiarii de pensii.

(2) Casa de pensii sectorială, pe baza dosarelor personale de pensie existente în arhiva proprie, analizează informațiile din fișierul prevăzut la alin. (1) și identifică unitățile de unde beneficiarii pensiilor au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu.

(3) După identificarea unităților de unde beneficiarii pensiilor au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu, precum și/sau a unităților care au întocmit dosarele personale de pensie, Casa de pensii sectorială transmite datele deținute, integrate într-un fișier, până la data de 10 iunie 2011, către Direcția generală management resurse

umane în vederea identificării actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor.

(4) Direcția generală management resurse umane, prin sistemul informatic și de comunicații propriu, pune la dispoziția inspectoratelor generale/similare și inspectoratelor/unităților teritoriale, în termen de două zile de la primirea fișierului prevăzut la alin. (3), datele primite de la Casa de pensii sectorială.

Art. 5. — (1) După revendicarea/marcarea beneficiarilor de pensii, Direcția generală management resurse umane și structurile de resurse umane din inspectoratele generale/similare și inspectoratele/unitățile teritoriale procedează la întocmirea fișelor individuale cuprinzând informațiile necesare identificării actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor.

(2) Fișele individuale întocmite potrivit alin. (1) se comunică, în termen de maximum 30 de zile de la data finalizării activității de revendicare/marcare, structurilor financiar-contabile din cadrul unităților Ministerului Administrației și Internelor și, după caz, celor din cadrul instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, care au asigurat plata drepturilor salariale pe perioada activității profesionale ori care dețin în arhivă statele de plată/alte documente, în vederea identificării actelor și datelor necesare revizuirii pensiilor.

(3) Activitatea privind identificarea veniturilor prevăzută la alin. (2) se desfășoară cu sprijinul structurilor deținătoare de arhive.

Art. 6. — (1) Structurile financiar-contabile din cadrul inspectoratelor generale/similare și inspectoratelor/unităților teritoriale care au asigurat plata drepturilor salariale pentru anumite perioade de activitate profesională desfășurată de beneficiarii pensiilor identifică și extrag actele și datele care dovedesc veniturile realizate lunar de aceștia pentru perioadele respective.

(2) Prin excepție de la alin. (1), actele doveditoare ale veniturilor realizate lunar pot fi întocmite/eliberate de structurile financiar-contabile ale unităților ce le dețin în păstrare sau de structurile unităților de unde au trecut în rezervă/direct în retragere ori au încetat raporturile de serviciu beneficiarii pensiilor.

(3) Structurile financiar-contabile vor transmite actele și datele care dovedesc veniturile realizate lunar la structurile de resurse umane care au solicitat aceste documente, urmând ca procesul să fie finalizat până la data de 31 august 2011.

(4) Actele și datele doveditoare privind veniturile realizate lunar, transmise de structurile financiar-contabile, se centralizează de către structurile de resurse umane din inspectoratele generale/similare și inspectoratele/unitățile teritoriale care au solicitat aceste documente, pentru beneficiarii pensiilor care au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu din aceste structuri.

(5) Informațiile privind veniturile realizate lunar rezultate din documentele prevăzute la alin. (4) se implementează în format electronic prin intermediul programului informatic al Grupului de proiectare programe informatice în domeniul financiar contabil din subordinea Direcției generale financiare, urmând ca procesul să fie finalizat până la data de 15 septembrie 2011.

(6) Săptămânal, în fiecare zi de luni, unitățile realizează exportul fișierelor din programul informatic prevăzut la alin. (5) și le transmit centralizat la Direcția generală management resurse umane prin sistemul informatic și de comunicații gestionat de această direcție.

(7) Operațiunea de export a fișierelor prevăzută la alin. (6) se realizează numai în cazul beneficiarilor de pensii pentru care sunt introduse toate veniturile realizate lunar sau, în lipsa acestora, gradele militare deținute aferente perioadelor de activitate profesională pentru care nu au fost identificate venituri.

(8) Săptămânal, în fiecare zi de marți, Direcția generală management resurse umane transmite fișierele menționate la alin. (6) către serverul Direcției generale financiare.

(9) În cazul beneficiarilor de pensii prevăzuți la art. 2 alin. (3), actele și datele doveditoare ale veniturilor realizate lunar și/sau istoricul gradelor militare deținute aferente perioadelor de activitate profesională pentru care nu au fost identificate venituri se transmit la Casa de pensii sectorială în formă scrisă, în original sau copie certificată, după caz, de către structurile de resurse umane din unitățile de la care au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu, până la data de 15 mai 2011, fără a urma procedurile prevăzute la alin. (5)—(8).

Art. 7. — (1) Pentru perioadele în care beneficiarii pensiilor care au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu din cadrul unităților ce au făcut sau fac parte din aparatul central al Ministerului Administrației și Internelor, respectiv din cadrul inspectoratelor generale/similare și inspectoratelor/unităților teritoriale, au desfășurat activitate profesională în cadrul unor instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, Direcția generală management resurse umane și structurile de resurse umane, după caz, solicită informațiile, actele și datele care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, astfel:

a) în cazul Ministerului Apărării Naționale, la Serviciul istoric al armatei;

b) în cazul celorlalte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, la direcțiile de resurse umane din cadrul structurilor centrale a instituțiilor respective.

(2) În cazul în care actele și datele care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor pentru beneficiarii care au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu din cadrul unităților/entităților ce au făcut sau fac parte din aparatul central al Ministerului Administrației și Internelor, respectiv din cadrul inspectoratelor/unităților/entităților, au fost predate la alte instituții/unități din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, Direcția generală management resurse umane și structurile de resurse umane, după caz, solicită informațiile, actele și datele necesare identificării actelor sau datelor respective, potrivit procedurii prevăzute la alin. (1).

Art. 8. — (1) Direcția generală management operațional, la solicitarea Secretariatului general, desfășoară activități pentru realizarea unei situații privind identificarea unităților/entităților care fac parte sau au făcut parte din structura Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Secretariatul general desfășoară activități urgente în vederea elaborării, până la data de 30 aprilie 2011, a unei situații referitoare la unitățile/entitățile care dețin arhivele documentelor justificative care atestă plata veniturilor realizate lunar, pentru unitățile/entitățile care fac parte sau au făcut parte din structura Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În baza situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), Secretariatul general comunică tuturor unităților/entităților din cadrul ministerului care solicită acest lucru date privind arhivele documentelor justificative.

Art. 9. — (1) Actele și datele care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor întocmite de structurile financiar-contabile, transmise în format electronic către serverul Direcției generale financiare, prin intermediul programului informatic implementat de Grupul de proiectare programe informatice în domeniul financiar contabil al Direcției generale financiare, se expediază concomitent și în formă scrisă, în original sau copie certificată, de structurile de resurse umane din unitățile din care beneficiarii pensiilor au fost trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv au încetat raporturile de serviciu, prin poșta militară, la Casa de pensii sectorială, comunicând faptul că acestea au fost trimise și în format electronic.

(2) Pentru situațiile în care în actele și datele doveditoare privind veniturile lunare individuale nu au fost identificate venituri pentru anumite perioade de activitate profesională, structurile de resurse umane vor comunica în formă scrisă și istoricul gradelor militare deținute pentru perioadele respective, împreună cu actele prevăzute la alin. (1).

Art. 10. — În aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, pentru stabilirea modalităților tehnice de identificare, transmitere și solicitare a actelor și datelor care dovedesc veniturile necesare revizuirii pensiilor, între structurile financiare și/sau de resurse umane centrale ale instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională se pot încheia protocoale.

Art. 11. — (1) Personalul Direcției generale management resurse umane, Direcției generale financiare și al Casei de pensii sectoriale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor poate efectua acțiuni de îndrumare și verificare în unitățile Ministerului Administrației și Internelor asupra modului de punere în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și a dispozițiilor aprobate prin prezentul ordin.

(2) În aplicarea prezentului ordin, Direcția generală management resurse umane, Direcția generală financiară, Direcția generală management operațional și Secretariatul general din cadrul Ministerului Administrației și Internelor pot emite precizări proprii sau comune, după caz, cu informarea reciprocă.

Art. 12. — (1) Șefii/Comandanții unităților/structurilor centrale și teritoriale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor răspund de aplicarea dispozițiilor prezentului ordin, prin măsurile

organizatorice dispuse, inclusiv prin planificarea desfășurării activităților în ture, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Șefii/Comandanții unităților/structurilor prevăzute la alin. (1), conectate la rețeaua voce-date a Ministerului Administrației și Internelor, dispun structurilor de comunicații și tehnologia informației asigurarea tuturor măsurilor tehnice adecvate pentru asigurarea securității prelucrării datelor cu caracter personal și pentru accesarea sistemului informatic și de comunicații gestionat de Direcția generală management resurse umane, precum și pentru instalarea actualizărilor programului informatic al Grupului de proiectare programe informatice în domeniul financiar contabil din subordinea Direcției generale financiare.

(3) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în baza prezentului ordin se realizează cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Sunt și rămân abrogate Instrucțiunile ministrului administrației și internelor nr. 191/2010 de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 735/2010 pentru recalcularea pensiilor stabilite potrivit legislației privind pensiile militare de stat, a pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 27 august 2010.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

București, 12 aprilie 2011.

Nr. 74.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 522251